

de Mens, Winterlief

niemand zag ons lopen
de nacht had ons verrast
we zochten troost bij elkaar
pas voor pas
moe van dit moe van dat
moe van alles wat ons dwarszat

er werd niet veel gesproken
nodig was dat niet
we zochten tot we vonden wat ons bezighield
moe van dit moe van dat
moe van alles wat ons dwarszat

winterlief
winterlief
in al je zwijgen zeg je meer dan ik verdien
en ik weet niet
wat mij bezielt
al ik bij jou ben wil ik zwijgen winterlief

zakelijk bekeken
was je geen crisis waard
vragen had ik over je geboortejaar
moe van dit moe van dat
moe van alles op ons strafblad

winterlief
je zegt weer niets
en in dat zwijgen zeg je meer dan ik verdien
en ik weet niet
wat me bezielt
als aan jou denk wil ik zwijgen winterlief

winterlief vergeet me niet
want in je zwijgen zeg je meer dan ik verdien
en ik weet niet wat me bezielt
of zelfs mijn moeder van me hield
als ik bij jou ben wil ik zwijgen winterlief